SERVET ÇOLAK

SİS

GERÇEK
SANAT
YAYINLARI

GERÇEK SANAT YAYINLARI: 265
Şiir Dizisi: 131

Sertifika No:12029

Yayın Yönetmeni: Güngör Gençay

Sis: Şiirler/ Yazan: Servet Çolak/ Kapak Resmi: Joseph Mallord William Turner/ Sayfa Düzenleme: Gerçek Sanat Yayınları/ İç, Kapak Baskısı ve Cilt: Ezgi Matbaacılık: Sanayi Caddesi Altay Sokak No:10 Çobançeşme-Yenibosna, İstanbul/ Tel: 0212 522302, 6549418/ Birinci Basım: Ekim 2011/ Gerçek Sanat Yayınları: Kuledibi, Büyükhendek Caddesi No: 3 Şişhane-Istanbul/ Yazışma: Posta Kutusu: 935- 80020 Karaköy-İstanbul/ Posta Çeki: 247782/ Telefon: (0212) 2520206/ Belgegeçer: (0212) 2454804

İnternetle sipariş: • www.ideefixe.com
• www.kitapyurdu.com • www.weblebi.com

ISBN-978-975-360-242-6

SİS

Babama

SERVET ÇOLAK

Servet Çolak, 1967 Samandağ doğumludur. Hekimdir. Şiir, öykü, eleştiri ve diğer yazıları İnsancıl, Kar, Akköy ve Sanat Yaprağı'nda yayımlandı.

Kitapları:
Renkler/ Öykü/ İnsancıl Yayınları (2005)
Tan Düşleri/ Şiir/ İnsancıl Yayınları (2008)
Sınır/ Şiir/ Gerçek Sanat Yayınları (2011)
Sis/ Şiir/ Gerçek Sanat Yayınları (2011)

BEŞİNCİ DENİZ

Karadeniz'i gördüm
hiç de kara değil
mavi, masmavi
sevgilinin gözleri gibi
kararlı ve hırçın
Ege'yi de gördüm
Marmara'yı da
Akdeniz ak değil
mavi, masmavi
sevgilinin gözleri gibi
sıcak ve dingin

bir Deniz daha vardı
ben çocuktum
kurutmuşlar göremedim
buharlaşmış
bulut olmuş
sürüklenmiş rüzgarla
başka topraklara yağmış
çölleşmiş kum
deniz kumu olmuş

ASLOLAN

Kuşatılmış mavi kartal
buzdan alevlerle

Anımsamaya çalışıyorsun
böğürtlenlerin siyahlaştığı ayı
sıçrayan kurbağaların rengini
ırmağında çocukluğunun
göğün mavisi parıldardı
çekingen kestane gözlerinde
yüzünde ışırdı güneş
iki şeye kızardın anımsa!
burnunun pul pul soyulmasına
yüzme yasağına annenin
kaç deprem yaşadın sonra
sen miydin o
yoksa bir başkası mı?

Bilemeyebilirsin kaç binyıl geçtiğini
zaman dışına düştün
sinirlerini yakan zehirden
yatağın buz kalıpları
titriyorsun
dişlerin çarpıyor birbirine
seslerini dinliyorsun
(Temmuz ayında)
özledin ısınmayı kibrit alevinde

Sürüklediler seni
çırılçıplak
yosunlaşmış bir duvara dayadılar
dilim dilim doğruyor gövdeni
paslı bir hortumdan fırlayan
kırbaç su

Anadan doğma değilsin hani
gözlerinde küf kokan kara bir bez
ölümden bir çizgi taşıyorsun
havadasın
kanatların bağlı arkada
yükseldikçe güneşe yaklaşan
yalnız kartalları düşünüyorsun
esmer birer bulut
kopan deniz kokulu kolların

pembesine sağ göğsünün
yılanın birini doladılar
yaktılar ötekiyle
sevgi izlerini
kavrulan bir çöl bedenin
lav akıyor dudaklarından
anımsa
sevgilinin ıslak öpücüklerini
kayayı oyup fışkıran
saydam pınarı

Kaç cehennemden geçtin
adını sorduklarından beri
"unuttum" demenin bedelidir
kanayan bir ışık çizgisinde
karanlıkta boğuldu zaman

Dalgaların kavgası değil
sessizliği yırtan
bir insan sesi
tanıyorsun
araladılar karartma perdesini
çarpılmış bir sırıtma
donmuş
sana "dostum" diyen dudaklarında
çamur damlıyor yüzünden
çukurlaşmış gözleri
alçalmaktan

Talan etti topraklarını sel
bir kasırgada sürüklendin
yanardağ patladı
yüreğinde
bir uçuruma
yuvarlandın
tepetaklak

Bir gelincik tohumu sessizliğin
çatlatacak betonu
rüzgarla taranan
kız saçlı buğday tarlaları
uzanıyor esmer buluta
kirpiklerinde eridikçe kar

Gökyüzünü kucaklasın düşlerin
güneş ısıtsın yüreğini
böğürtlenler çiçek açar ellerinde
kanatlanır gözlerinde ateş böcekleri
yıkanır aşkla yüzün
gonca gül patlar dikenler üzerinde
giyinir erikler gelinliğini
yaşamdır aslolan

Ne kadar yaşar bir kartal
elbet uçabildiği kadar.

BEYRUTLU BİR DELİKANLININ 2006 TEMMUZ SORULARI

Kimindir yeryüzü
insan neden akıtır soydaşının kanını
vahşet hangi çağdan geliyor
hep böyle miydi dünya
insana ilk zinciri kim vurdu

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.
Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu;
engin karanlıklarla kaplıydı.
Tanrı'nın ruhu
*suların üzerinde dalgalanıyordu."**

Gök rengi dalgalar
Akdeniz'in doğusunu dövüyordu
ikizler peş peşe doğdu
biri kırımla işgal
öteki yoksulluk içinde direniş
birine İsrail denir
ötekine Filistin
çoktandır arıyorum
bir sorunun yanıtını
ayrımı nedir
Nazilerle Siyonistlerin

"Tanrı,
'Işık olsun' diye buyurdu
ve ışık oldu
Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü
ve onu karanlıktan ayırdı.
Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi.
Akşam oldu, sabah oldu
ve ilk gün oluştu."

füzelerle ışıldadı gece
Güneş dumanlar içinde yükseldi
sığınaklar karanlık, nemli
yerüstünde cehennem yangınları
kimi cesetler koktu
kimileri toza döndü
Bunlar ilk gün oldu.

"Tanrı,
'Suların ortasında bir kubbe olsun,
suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu.
Ve öyle oldu.

Suların ortasında göründü
ateş kusan gri gemiler
o doğurgan Akdeniz
nasıl yüzdürdü o ejderleri

Tanrı gökkubbeyi yarattı.
Kubbenin altındaki suları
üstündeki sulardan ayırdı.
Kubbeye "Gök" adını verdi.
Akşam oldu, sabah oldu
ve ikinci gün oluştu."

Bir yıldızım vardı benim
sevgiyle bağlandığım
kayboldu cinayet mevsiminde
kartallar, martılar uçardı gökte
demir kuşlardan önce
çığlıklarını dinlerdik
ne bomba kusarlardı
ne de füze
Bunlar ikinci gün oldu.

"Tanrı,
'Göğün altındaki sular bir yere toplansın,
kuru toprak görünsün' diye buyurdu
ve öyle oldu.
Kuru alana 'Kara', toplanan sulara 'Deniz' adını
verdi.
Tanrı bunun iyi olduğunu gördü."

Kara harekâtı başladı
dik duran ne varsa
yere serildi
insanlar, ağaçlar, binalar
toprak iğrendi
deniz kirlendi
göç etti balıklar
dingin, uzak sulara
Siyonistler bunun iyi olduğunu gördü

"Tanrı,
'Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar,
türüne göre tohumu meyvesinde bulunan
meyve ağaçları üretsin' diye buyurdu
ve öyle oldu.

Yanıyor Temmuz
tohum bırakmadan
ağaçlar küle döndü
ne temiz su var
ne de çekirdekli bir karpuz
ot bitmez savaşın gölgesinde

Yeryüzü bitkiler,
türüne göre tohum veren otlar,
tohumu meyvesinde bulunan
meyve ağaçları yetiştirdi.
Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
Akşam oldu, sabah oldu
ve üçüncü gün oluştu. "

çocuklar oyunlarda değil
karabasan uykularda sıçrıyor
bebekler emmiyor
annelerin memeleri kurudu
kaç serçe, kaç kelebek yok artık
insan mı yalnızca öldürülen
karıncaların hesabını kim verecek
Bunlar üçüncü gün oldu.

"Tanrı şöyle buyurdu:
'Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak,
yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun.
Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersin.'
Ve öyle oldu.
Tanrı büyüğü gündüze,
küçüğü geceye egemen olacak
iki büyük ışığı
ve yıldızları yarattı.
Yeryüzünü aydınlatmak,
gündüze ve geceye egemen olmak,
ışığı karanlıktan ayırmak için
onları gökkubbeye yerleştirdi.

Güneş'le Ay tanıktır
arkamızda kanlı bir geçmiş
önümüzde buharlaşan bir gelecek

Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
Akşam oldu, sabah oldu
ve dördüncü gün oluştu"

nasıldır bilir misiniz
ölülerinizi gömmeden
kızgın bir çöle sığınmak
şu soru aklınızdayken hem
acaba enkazın altında kalanlar
öldü mü gerçekten
yok sağ olamaz onlar
babam, annem, kardeşim uykudayken
patladı evde füze
Bunlar dördüncü gün oldu.

"Tanrı,
'Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın,
yeryüzünün üzerinde, gökte
kuşlar uçuşsun' diye buyurdu.
Tanrı büyük deniz canavarlarını,
sularda kaynaşan canlıları
ve uçan çeşitli varlıkları yarattı.
Bunun iyi olduğunu gördü.

Akdeniz kabarıp taştı
savaş gemileri, denizaltılarla
gökte kanatlı canavarlar
beş bin yıldır kaynaşıyor sınıflar
kırımcı egemenler zincire vurur
Prometeus'tan beri
bitiremedikleri ümidi
sürer gider karşıtların birliği

Tanrı,
'Verimli olun, çoğalın,
denizleri doldurun,
yeryüzünde kuşlar çoğalsın'
diyerek onları kutsadı.
Akşam oldu, sabah oldu
ve beşinci gün oluştu."

Amerika'da özgürlük heykeli
Avrupa'da insan hakları eridi
petrol sıcağından
eşitlik, adalet, kardeşlik
özgürleştirme maskeleriyle boğazlandı
işte Irak
yıkım, direniş, iç savaş
sırada hangi ülke var
Bunlar beşinci gün oldu.

"Tanrı,
'Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık,
evcil ve yabanıl hayvan,
sürüngen türetsin' diye buyurdu.

Bir sürüngen,
uçaklar çeşit çeşit füze atsın
görsünler gücümüzü
misket bombaları küçük bombalar üretsin
diye böğürdü

Ve öyle oldu.
Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan,
evcil hayvan, sürüngen yarattı.
Bunun iyi olduğunu gördü.

Bir evcil veya yabanıl hayvan
öbürünü sömürür mü
çalıştırır mı hiç
kendi hesabına başkasını

Tanrı,
'İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım' dedi,
'Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere,
yeryüzünün tümüne egemen olsun.'

İnsan da yaratıcıdır
hem de nasıl
yücedir insan
alçak olduğu kadar
elektrikle uzaya gider
işkence de yapar
kansere saldırır radyasyonla
doğayla insana da
yön verir doğa güçlerine
kardeşini köleleştirir
kendini de

Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu.

Tanrı görünümündeki insan
köleleştirince
Tanrı görünümündeki insanı
Tanrı utandı mı görünümünden

İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.
Onları kutsayarak,
'Verimli olun, çoğalın' dedi,

Erkek işe koyuldu
ekonomi ve silahla
dişiyi zincire vurdu
acımasız
devletler kurdu
kırımlar yaptı
Tanrı'yla Musa'nın alkımında yazılı mıydı
37 Kana'lı çocuğun
bir sığınakta kurşuna dizilmesi

'Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın;
denizdeki balıklara, gökteki kuşlara,
yeryüzünde yaşayan bütün canlılara
egemen olun.
İşte yeryüzünde tohum veren her otu,
tohumu meyvesinde bulunan
her meyve ağacını size veriyorum.
Bunlar size yiyecek olacak.
Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara,
sürüngenlere- soluk alıp veren
bütün hayvanlara- yiyecek olarak
yeşil otları veriyorum.'
Ve öyle oldu.

Batılıların uşağı mı olacağız
ataların dilim dilim sattığı
verimli topraklarda
şu duman tüten köyde büyüdük
yıkıntılarda kaybolan kuzenim Nidal'la
Altın Hilal neden İsrail'le hançerlendi
onlara neden bolluk düşer
bize kurşunlanmış ekmek

Tanrı yarattıklarına baktı
ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü.
Akşam oldu, sabah oldu
ve altıncı gün oluştu. "

cennet varsa
kim alınacak içeri
İsrailliler mi, yoksa biz mi
aynı Tanrı mı ikimizinki
Bunlar altıncı gün oldu.

"Gök ve yer
bütün öğeleriyle tamamlandı.
Yedinci güne gelindiğinde
Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi.

İnsan bitiremez mi bu işi
tükenmeden soyu
susturamaz mı tankların motorlarını
her türden eşitsizlik sonlanamaz mı
yaşanamaz mı kardeşçe

Yaptığı işten o gün dinlendi.
Yedinci günü kutsadı.
Onu kutsal bir gün olarak belirledi.
Çünkü Tanrı o gün yaptığı,
yarattığı bütün işi bitirip
dinlendi."

doğa devinse özgüçleriyle
insan insanlığını bilse
yeni bir dünya yaratsa
eşit, özgür, kardeşçe
sonra yıldızlara gülümseyerek
sonsuza kadar dinlense
Bunlar yedinci gün olsa

** İtalik yazılmış alıntılar için bakınız Kutsal Kitap (Tevrat, Zebur, İncil) / Yaratılış / Dünyanın Yaratılışı, s. 2-3, Kitabı Mukaddes Şirketi Yayınları, 1. Basım, İstanbul, 2001*

DİLİM

dilim dilim doğranmış insanlık
insanlığı bölmüş dil
insanları birleştirmiş
binlerce dilim olsaydı
ne değişirdi
çok şey ve hiçbir şey

iki dilim var benim
dünyaya saldığım iki kök
ilki sağ göz ağrım
annemin dili
annemin annesinin dili
öteki sol göz ağrım
ilki doğurdu beni
öteki emzirdi

insanlar tanıdım
aynıdırlar
başka diller konuşurlar
gözlerinde yangın isleri
ellerinde aynı çatlaklar

insan insandır
dili her ne olursa
aynı topraktan beslenir
aynı gök altında
aynı havayı solur

yetmez bir dil bana
bir ülke yetmez
dar gelir bir kıta
on bin anam var benim
yedi milyar kardeşim

DUVAR

biliyorum
bu hapishaneyi kardeşlerim ördü
tuğlaları sabırla dizdiler
kendi ümidimi kendim kırarım ben
tel örgülü duvarlar benden

gecenin kundağında uyuttular günü
çatlayan toprakta tohumu
hücre hücre devinir
ufuk çizgisinde bir tayfun
karabasan günlerden kalan

gün sessizce ağarır
sen düşteyken
nasıl unuturum o dalgaları
deniz kokulu ellerini
Samanyolu gözlerini

İstanbul'da arayıp durdum seni
taş kaldırımlarda izini sürdüm
neredesin
kaç duvar yıkmalıyım
senin için

yıldızsız, aysız bir gecede
ansızın gelecektin hani
kaç tan attı yokluğunda
kentin kuytularına mı çekildin
vardiya vardiya

neredesin
hangi duvarı daha
aşmalıyım korkusuzca
içimdeki duvarı mı
ben duvarını

DÜNYADA BİR HAYALET DOLAŞIYOR

Elinde kazma başında baret
bir köstebekmişçesine ilerler toprakta
damar damar
grizu patlamalarına meydan okuyarak
Bolivyalı madenci için özgürlük
güneşi her gün görebilmektir

Günde on beş saat solur
kaynak gazlarının zehrini
bir geminin güvertesinde
sigortasız, baretsiz, yalnız
Türkiyeli tersane işçisi için özgürlük
yaptığı gemiyle dünyayı dolaşabilmektir

Toprakta bir yuva hazırlar
on ikilik demirleri kesip bağlar
bir arıyı kıskandırırcasma dizer
demir iskelenin üzerinden tuğlaları
Hindistanlı inşaat işçisi için özgürlük
otelin kral dairesinde yan gelip yatabilmektir

Bir uzay aracının vidalarını sıkıştırır
motor, gövde, koltuklar
mavi göğü delecektir
ardında dumandan bir iz bırakarak
Rusyalı bir işçi için özgürlük
uzayda dünya turu yapabilmektir

Kendini sokaklara vurur
aç, susuz, meteliksiz
ümit tükenmek üzeredir
yaşamı da tüketerek
Kongolu bir işsiz için özgürlük
Batılıların kırıntılarıyla yetinmemek
canı çektiğinde sıcak ekmek dişleyebilmektir

Ayağa kalkma mücadelesinde
sürünür, düşer, incinir
bilmese de kendini ve başkasını
bir bebek için özgürlük
bir sevgi denizinde büyümek
lağım çukuruna düşmeden
körebe, saklambaç, yakan top oynayabilmektir

Ülkesi dünyanın fabrikası
durmaksızın çalışır
üretim büyür de büyür
insanlık küçüldükçe küçülür
Çinli bir işçi için özgürlük
"tembellik hakkı"nı kullanabilmektir

Chiapas'ta bir Zapatista'dır
eşitlik için dövüşür
elde silah, kelle koltukta
sömürünün üzerine yürür
Meksikalı bir Maya için özgürlük
kendi toprağında kendi bildiğince yaşayabilmektir

Petrol karasıyla yağlıdır tulumu
yaşamak diktatörlerin olmadığı bir ülkede
işgalin, din savaşlarının olmadığı
uygarlığı yeşerten Mezopotamya'da
Iraklı bir işçi için özgürlük
evine her gün gidebilmektir

"Dünyada Barış" düşüyle yola çıkar
Milano, Balkanlar, Türkiye
umutla adımlar yolları
insana, insanlığa güvenerek
İtalyan Pippa Bacca için özgürlük
sapasağlam Filistin'e varabilmektir

FELLUCE

salkım salkım yağıyor
kurşunlarla bombalar
"teslim olun"
ağaçlar, binalar
kuşlar, insanlar tedirgin
kediler ve köpekler de
kuşatıldı Felluce

sahurda sofralar açılırken
tan atmadan
toplar atıldı
karanlık gece
keskin bıçaklarla yarıldı
kimse bilmiyor sayısını
hurma yerine
şarapnel yiyenlerin

bir cellat
"Hayalet Öfke"
dolandı sokaklarda
renkten renge girdi
utancından gökyüzü
güneş saklandı
Zagros'un ardında

bombalarla susturuldu
sonsuza dek
kadınlarla erkekler
emzikli bebeler

Fırat'ın sarı suları
kanla kızıllaştı
fosfordan kaçanlar
isabetle vuruldu
mezar taşı olmaz elbet
balıklara yem olanın

Felluce'nin ıssızlığında
çürüyen insanların kokusu
kıtaları aştı
kırk katır mı
işte "Ortadoğu"nun tiranları
yoksa kırk satır mı
işte Amerikan tiranı

kedilerle köpekler
bir de hamam böcekleri
kaldı geride
koyun koyuna yatıyorlar
topunun karnı tok
besleniyorlar
kendilerini besleyenlerin leşleriyle
insan olan
ne yapmalı

ben ne yapmalıyım
yürüsem işgalcilerin üstüne
bir tokat da ben indirsem
petrol sülüklerine

derin bir sessizlikte
direndi Felluce
çığlıklar bir depremde yitti
o sesler yankılanır
filizlenir
gürül gürül bir ses
büyür
bir ses
bir ses
bin ses
benim
senin
onun
bizim sesimiz

İKİ 1 MAYIS

bir mayıs bin dokuz yüz kırk dört
Buchenwald Toplama Kampı*
şafak sökümü
bir SS subayı böğürdü:
"hadi Allahın cezaları
hadi çabuk
girin banyoya pislikler
Almanya'yı arındıracağız
Yahudilerden, komünistlerden"
anadan doğma girdiler
cehennem kazanlarına
süre beş dakika
kurulanmak, konuşmak yok
ayak direyen
bir daha güneşi göremez

bir mayıs iki bin sekiz
Şişli DİSK binası
şafak sökümü
omzu yıldızlı bir polis uludu:
"hadi Allahın cezaları
hadi çabuk
girin binaya pislikler
İstanbul'u arındıracağız
işçilerden, komünistlerden"
dişlerini gıcırdatıp homurdandı
"hey siz
takın maskelerinizi
tüpler hazır mı
hey siz
botlarınızın burnu çeliktir
tekmeleri sıkı atın
hey siz
mermileri namlulara sürün
göz gez arpacık
hey siz
çekin copları
atılın sırtlanlarım
bayram sizindir
eli titreyeni öperim"

bir mayıs bir mayıs
çalış proleter çalış
bir mayıs bir mayıs
cop tekme yumruk
gazlı mı gazlı devlet

Buchenwald Toplama Kampı sessiz
üç kat dikenli telle çevrili
Krematoryum'dan yükselen kıvılcımlar
dalları, yaprakları kuruttu
çamlar külleşti
ne rüzgâra el çırparlar
ne güneşe gülümserler
dargınlar gökyüzüne

Şişli'de insanlık şişlenir
hızla dökülür
omuzlarda çürüyen yıldızlar
yaşamın ana maddesi
panzerlerden kırbaçmışçasına fırlar
işçiler yerlerde tepetaklak
onlar güzelliğe düşmandır
sancakları kanla yükselir

bir mayıs bir mayıs
çalış proleter çalış
bir mayıs bir mayıs
cop tekme yumruk
gazlı mı gazlı devlet

Buchenwald'ta başkaldırı yakın
işte Kraemer, Bochow, Bogorski
van Dalen, Höfel, Pippig
insanlık olan insanlar
yüreklerinde kaynayan umut
ışıl ışıl beyinler
kaygıyla gülümseyen gözler
özgürlük damlalarını özler
bin dokuz yüz kırk beşte
Nisan yağmurları yakın

Kanla, yalanla çürüttüler
Haziran'da başkaldıran İstanbul'u
yirmi beş yaşındayken Buchenwald isyanı
ey Zeus'un soyunu sürdürenler
karşıtını taşır kendinde şeyler
tutuşur bir gün kurtlu tahtlarınız
Prometheus'un çaldığı ateşle

bir mayıs bir mayıs
çalış proleter çalış
bir mayıs bir mayıs
kaldır başını göğe
al yazgını eline

* *Buchenwald Toplama Kampı için bkz. Kurtlar Arasında Çıplak/ Bruno Apitz (Evrensel Y.)*

IRAK BİR YER

ne arıyorsun
neden gözlerin ufukta
ne Mehdi gelecek
ne de İsa
ya köleleşeceksin yurdunda
ya da tohum eken eller
toprağa üniformalı ekecek
sulayacak işgalci kanıyla

yasını tutuyorsun
yiten yaşamların
soruyorsun kendine
onlar neden öldüler
"olan, olması gerekendir"
bunu açıklar mı

bir iki değil
ezildi
bir milyon çiçek
eziliyor milyonlarcası kıtalarda
uygarlık yeşerten Sümer yurduna
petrol karası bir kefen çöküyor

bir çeşme damlıyor
pıt pıt pıpıt
pıpıt pıt pıpıt
namaz kılacağından değil
sabah ezanından önce
elini yüzünü yıkaman
nöbette uyumamak gerek
çakallar uluyor uzakta

bir akrep yaklaşıyor sessizce
bir yılan tıslıyor
köşede görünüyor
kamuflaj giysili Yanki
el ediyor yürekli Enver Gökçe
"Düşmanlar selam ister
gözden, gezden, arpacıktan"
yüreğin göğsünü dövüyor
pıt pıt pıpıt
pıpıt pıt pıpıt

yüzü poşulu üç adam
fısır fısır konuşuyor
ithal konserve kutularında
küçük birer armağan
uzak kıtadan gelenleri
çöl sıcağından kurtarmak niyetleri
uyutmak kendi topraklarının serinliğinde
adını duymasalar da
Nobel'in kulağını çınlatacaklar

çevrede ölü sessizliği
yaklaşırken Aşağılık Barbar Devletleri
poşulular yeraltında
serin çukurlarda
günyüzüne çıkacaklar az sonra
yer üstündekiler uçacak
sonra yeraltına inecekler
gübre olacaklar yeni yaşamlara

yeraltındakiler yer değiştirecek
yerüstündekilerle
şairin ölümsüz sesi kulaklarında

"Düşmanlar selam ister
gözden, gezden, arpacıktan"

sonunda konuşuyor
elindeki soğuk metal
tak tak tatak
tatak tak tatak
lavlar fışkırıyor geceye

sokaklar kuşatılıyor
tepede bir helikopter
hem pat pat pat
hem tık tık tık
bir teğmen bağırıyor
"hey içerdeki
eller ensede dışarı
çık çık çık"
misket bombaları yağıyor
bam bim bom
zıp zıp zıp
çatılarda güvercin ölüleri

yıllardır direniyorsun
sabotajla, intiharla, tüfekle
inançla, Kur'an'la
şiilikle, sünnilikle
ama bir şey eksik
onu arıyorsun
ne zamandır peşindesin
soluk soluğa
bulamıyorsun

insana yetmez
hava, su, ekmek
insanca değil kan denizi
adalet yoksa
ne kardeş olunabilir
ne de yurttaş
kan emici kentsoylu sinekler varken
gece rahat uyunmaz

sınıflar silinse dünyadan
sömürü bataklığı kurutulsa
o zaman yıldızlanır
gece karası gözler
yeni bir güneş yükselir
yıkanır Mezopotamya
temiz ışıklarla
ateşten, topraktan, sudan, havadan
kardeşçe bir yaşam doğar
işte o zaman yudumlanır
özgürlük denizi

Karanlık

Simsiyahtı denizle gökyüzü
sordum ikisine nedenini
söylediler: insanın insana kulluğu bitmedi ki

Kim

Asalak kimdir, yaratan kim
sahip kimdir, köle kim
burjuva kimdir, işçi kim

MAYIS SORULARI

hani ışıl ışıl olacaktı yeryüzü
hani bunun için dövüştünüz
gölcüklerde buharlaşan kim
varacakken okyanuslara
kim unuttu yaşamın akışkanlığını

işte kasırga
şimşeklerle doğranan gökyüzü
eteğindeki buzları döküyor
yığılıyor önümüze
buzul çağı mı geliyor

nasıl da inliyor sancılarla
eriyen kutup, yamanan gök
savaşlarla tutuşturulmuş kıtalar
insanlar aç
bilgiye, adalete, eşitliğe

ıssızlıkla örtünen kim
kefen mi, gelinlik mi isterdiniz
kimdi anasını yiyen
su damlalarında parlar mı yine güneş
renklerin fırtınası ne zaman

MUM

Mumu bitirir onu canlandıran ateş
is, ısı, ışık, tortu
bitenle başlayan birdir

NATO ZİRVESİ

uygarlık düzeyine marş marş
bir porsiyon nato al
üstüne Amerikan sosu
buyurun sizindir Anadolu

ne boşboğazdır
şu baldırı çıplaklar
durmadan slogan atıyorlar
nato mermer, nato kafa

Biri dedi ki (spiker):
Türkiye'ye balans ayarı
uçurtma bile uçurtulmadı
zirve boyunca
sayın dingiller

Başka biri (deli):
nato git
ab git
buş git
buştur git

Bir sakallı (tarikatçı):
gavurları pek sevmem ya
inanıyoruz Kasımpaşalı'ya
cilalıyorsa pabuçlarını
takdiridir Rabbimin

Gözlüğü kırılmış biri (devrimci):
yetti be öncü savaşı
izcilik mi oynuyoruz
öncü de sensin artçı da
yiğitlik pet sudan ucuz

Çevik, kuvvetli biri (silahlı):
ulan hanımefendi
geç kaldınız eyleme
başka zaman bekleriz
biber gazıyla copa

Bir gösterici (ambulansta):
nükleer, namert, nanay
alaturka, afakan, alakart
tabutluk, terörist, tahakküm
ortadoğu, oligarşi, okuspokus

Gözü kızarmış biri (sendikacı):
demokratik hakkımızdı
cehenneme dalmışız
gözlerim yaşla dolmadan
salladım bir iki ben de

Bir protestocu (tatlı sucu):
güneş kızgın son tahlilde
uzanmalı yakıcı kumlara
diyalektik bir buluş
antinato deniz kampı

Düşünceli biri (yerel feylesof):
dünyanın fiyatı nedir
kaç para eder güneş
bir kafesteler şimdi
dünyanın efendileri

ÖNDER

yürüyordun
şarkılar söyleyelim diyordun
koşalım var gücümüzle
avuçlayalım kır çiçeklerini
demet demet sunalım insanlara
"ama kardeşler
mutlu olabilir mi insan
bir başına"
aklına düşüyordu
karton kulübelerde yaşayanlar

yürüyordun
ansızın
bulutlandı mavi göz
gök karardı
sis kapladı Beyoğlu'nu
yer sarsıldı
bir yangında yitti
kır çiçekleri

sendeledin
bir kadın
kıvrandı sancılar içinde
çığlıklarla yırtıldı gece
yüreklerimiz balyozlarla dövüldü
buz tuttu gökyüzü
parça parça döküldü

düştün
sarıldın toprağa
kardeş eller uzandı sana
bir çocuk doğdu
kanlar içinde
ağlayarak
soluğun durduğunda
göbek bağı kesildi
annesinin ılık memesi
bebeği susturdu

I. PENCERE

O
kendini tutsak etti
bile bile
bir duvara
güneşi taşımak için insanlara
anlamıştı zorunluluğunu
kapatılamaz bir gedik açmanın
beton yapıda
alınmıyordu
insanların araya perde çekmelerine
gizlenmelerini kendinden
o, insanları izledi
insanlar onu farketmeseler de
kirlendi mi
kararda mı saydamlığı
iki el temizlerdi onu
yalnız değildi

kumrular, serçeler, güvercinler
direnç şarkıları söylediler ona
rüzgar okşadı yüzünü
yağmurla yıkanıp güneşle kurulandı
trampet çaldı doluyla
karla örtündü
bakıştı ay'la
karanlık bir gecede
parlak bir yıldıza bağlandı

II. KARŞI PENCERE

güneşli Mayıs'ın ilk günü
karşı binada onu gördü
yorgun, terli bir çerçevede
erik yeşili bir denizden
uzaklığı kıra kıra gelmişti
beyaz köpükler içinde
Marmara'nın tuzu üzerinde
kara gözlerinin iki yanında
iki örgüde taşıyordu maviliği
birinde fırtınalı bir deniz
ötekinde şimşeklerin parıldadığı
hırçın bir gökyüzü
kendini onun gözlerinde tanıdı
şaştı kaldı
ne benzerlikti bu
sanki onu çoktandır biliyordu
bir kanadında saydam bir sevgi
ötekinde bağlandığı yıldızın kırmızı ışığı
sevinçle yıkanıyordu
o da tutsak etmişti
kendi kendisini
gitgide sertleşen
o beton duvara

III. PENCERELER

öteki pencereleri gördü ikisi
kimi pörsümüş, çatlak
kimi yeni yetme henüz.
gözgöze, usulcacık
soyundular
ışık ırmağına bıraktılar kendilerini
çekincesiz
çırılçıplak
bilinmeyen bir zamandan
her nereye akıyorsa ırmak
oraya gidecekti onlar da
bilinmeyen bir zamana
iki kum tanesi gibi
çarpa çarpa taşlara
onlar
bir yıldızın önlenemez aşkından
bilerek, isteyerek, sevinçle
tutsak ettiler kendilerini
beton duvarlara aldırmadan
büyürken o yıldız
içlerinde sessizce

SEN NE YAPARDIN

Bir delikanlı sevdalı
nereye baksa kır çiçekleri
günler rengarenk
yaşam coşku dolu
bir çiçekkıran
birer ikişer
kırıyor umutları
delikanlı şaşkın
evrenin bütün acıları
damarlarında akıyor
biri sırıtıyor
kendisinin de parçalanmıştı duyguları
demet demet
biri düşünüyor
insan nedir, sevi ne
sevi mi büyüktür insan mı
insan bir evren midir
evrende bir hiç mi
çoğunluk umursamıyor olanları
aceleleri var
zamanları dar
sen ne yapardın

bir yurttaş sevdalı
baldan tatlı ülkesine
dünyanın tek güzeli değilse de
yurdu en güzeli ülkelerin
ama kanatları hep kırık, hep kanıyor
insanlar ansızın hapishaneye tıkılıyor
evrenin bütün acıları
hücrelerinde akıyor
biri sırıtıyor
başkalarının acılarından sevinç devşiriyor
külçe külçe
biri düşünüyor
insan neden insanı çürütür
diri diri derisini yüzer
yurt nedir, insanlık ne
çoğunluğun ne yurt
ne de insanlık umurunda
aceleleri var
zamanları dar
sen ne yapardın

bir çocuk sevdalı
toprağa, oyuna, sorulara
isteği yalın mı yalın
sevgi ikliminde yaşamak
bir ömür
dürtülmeden oynamak
işte hızla atılmışken ileri
yüzükoyun kapaklanıyor
ellerinde, dizlerinde çizikler
burnu kanıyor
coşkusu yerle bir
evrenin bütün acıları
çığlıklarında akıyor
bir çocuk sırıtıyor
birinin düşüşü ne güzel
kendisi ayaktayken
bir çocuk düşünüyor
neden düşer insan
ayakta kalmak ne
çoğunluğun ne çocuk
ne de çığlık umurunda
aceleleri var
zamanları dar
sen ne yapardın

SİS DAĞILIR

Sis altında dünya
insan angaryada
gözbebekleri sönük
acı sinmiş "hücre"lerine
bunalmış
kalabalık içinde
yalnız

heyyy yabancı
heyyy arkadaş
yaklaş bana
elini uzat
tanı beni
benim, ben
yedi milyar kardeşten biri

yuvarla gitsin
mağaranı kapatan taşı
gökyüzü dolsun içeri
bir avuç ateş getirdim sana
dövüştüğümüz ejderhadan

görüyorum
insanların yıkandığını
gökkuşaklarıyla
delik deşik karanlık
milyar kere milyar
ince ışıltılı yıldızlarla

aç gözünü
tan atımına
alacakaranlık yarılır
şıpır şıpır kanar gök
kızıllaşır usulcacık
uç veren güneş

kırlangıçlar toplar
günün ilk ışıklarını
böğürtlenler anlatır düşlerini
dikenlerine
bir damla düşer sessizce
anasına
kucaklar onu deniz
tuz köpürür
sis dağılır

on dört milyar el
tutuşur
eritir zincirlerini
dünya bayramlaşır
kurtulur insan insandan
Goethe konuşur:
"Dur, geçme zaman."

SİS SÜRÜYOR

kaç kent gördüm
yüzünü kapatan utancından
İstanbul *"Sis"* peçesini örtse de
ne bir Washington olabilir
ne de Londra
"dünya orospuluğunda"[1]

hiçbir yer alçak değildir
New York'un kuleleri kadar
insana özgüdür
yükseldikçe alçalmak
bilmeyen öğrensin kapitalizmi
"evrensel orospunun pezevengini"[2]

Ne demişti burjuvazi:
"eşitlik, adalet, özgürlük"
çürütüyor zindanlarda şimdi
insanlık için dövüşenleri
atıldı mı zamanın maskeleri
ne kalır geriye
"Herkesten yeteneğine göre,
herkese gereksinimi kadar."

---

[1] *Tevfik Fikret/ Sis*
[2] *Shakespeare/ Atinalı Timon*

Güneş gözlüm
sevgilim
bir düşün
yıkandığını dünyanın
eşitlik dalgalarıyla
özgürlükle tutuştuğunu evrenin

Tanıdım seni
ne bir harf
ne bir çizgi
döküldü kaleminden
katiller, sömürücüler için
dökülmez

İşçilerin nasırlı bakışlarını
ürkekliğini çocukların
bir de
yolumuzu ışıtanları
yaşatsın sözcüklerin
beynindeki yıldızlar
yüreklerimizi ısıtsın

bilirim
yüreğinde kopan fırtınaları
tanıdım seni
çocukların sevinç çığlıklarında
yürüdüğünü gördüm
gözbebeklerinde yakamoz
zifiri karanlıkta
sis kapladı mı yüreğimi
ellerini tutarım
kırmızı bir alevde
çırpınır mavi

YAŞAM ÖĞRETİYOR

Yoldasındır
üstü toprakla örtülmüş
bir çukur kazılmıştır sana
gözlerin ufukta yürürken
ansızın kendini dipte bulursun
çukurcular küreklerle belirir
ağızlarından köpükler saçarak
kudurmuşçasına taş toprak atarlar üstüne
diri diri gömeceklerdir seni
bunların alçaklıkları
kazdıkları çukurun derinliğiyle ölçülür
böyle insanlar vardır
bunlar kimileyin arkadaş kılığındadır
bunlara kalleş denir

Çukurun dibinde şaşkınsındır
bir sarmaşığa tutunmak istersin
parçaları elinde kalır
bir duvara el verirsin
üstüne yıkılır
molozlar ortalığa saçılır
seni ulaşılmaz sananlar
şimdi sana bakarak
ulaşılmaz bir yerde görürler kendilerini
senin düşüşün onları yükseltmiştir
açıktan kızarlar sana
döngüsel yaşamlarını sarstın diye
oysa içleri içlerine sığmaz
kemik bulmuş it gibi
oradan oraya koşuştururlar
böyle insanlar vardır
bunlara moloz denir

Sen çukurdeyken
sevenlerinin yürekleri kurur
donakalırlar şaşkınlıktan
uyku tutmaz gözlerini
elele verirler
cesurca uzanırlar sana

seni çeker alırlar
yaralısındır
ilaçlayıp sararlar
kirlenmişsindir
seni paklarlar
gözleriyle okşarlar seni
sessizlik içinde
böyle insanlar vardır
bunlara arkadaş denir

Bir kadın sevmişsindir
inci gibi sert
sen çukura düşer düşmez
açar kartal kanatlarını
keskin bir çığlıkla
gökyüzüne süzülür
onu izlersin
usu güneşmişçesine parlar
uçurumlara küçümseyerek bakar
bir okmuşçasına atılır
sarp bir kayalıktadır yuva
izlersin onu soluk soluğa
kırgın kanatların iyileşir
enginliğe süzülürsünüz
böyle insanlar vardır
bunlara sevgili denir

YOSMA

I

Kaç enginar kaldı
taşın altında
kaç filiz
gübre oldu
insan yanılabilir
tohum diye
taş ekebilir toprağa

II

karabatak kadardı boyu
dalardı sokağa ansızın
ince, sivri adımlarla
mahallemizin yosması
kaç kişiyi süngüledi
sürmeli bakışlarla
ısırıcı bir rüzgar
izlerdi onu
yaşayamadı doyasıya
sızlanmaktan
sevi bahçesi
kurudu hızla

III

Vapur direğinde
bir martı
çığlık çığlığa
taş sektirmiş biri
denizin yüzünü kanatarak
yukarıda kartal bulutlar
Gök arenasında
koptu kavga
ateş saçılıyor
sağdan sola
soldan sağa
toprakta kan
denizde gözyaşı
yanık kokuyor rüzgar

IV

dengi dengine
bir karabatak aradı durdu
sakalı yeni bitmiş oğlanların
damakları kurudu
belirince gökyüzünde sarı lamba
hızlı hızlı yürürdü
hırslı adımlarla
kimin bedeninde akardı
doyumsuzluk dalgaları
hangi kayalıklarda kırılırdı
bir zevk motoru
yarardı hızla
yakamozlu suları
hey küçük yosma
hani sevinçle biçecektin
güneşli başakları
oysa kanadı kırık
kanadı güneş
gömüldü turuncu sulara
acılar içinde
deniz kabardı
sen ayrımına varmadın
beynine saplandığını
kıvrandırıcı bir yarışın

V

küçük yosma, küçük yosma
kimsin sen
aynada gördüğün ne
papaz kaçtı yine
şu çoktan seçmeli soru
çarpık bacaklarını gördükçe
takılıyor kafama
yeryüzünün yosması kim

VI

İstanbul bitkin
ne zaman arınacak
damarlarındaki zehirden
ne sınır var yağmalayanlarda
ne de kıpırdanma
yağmalananlarda
gecenin içine yürüyor
kömür bakışlı bir işçi
gece onun içinde
sabahın ilk ışınları
renk arayacak
çukurlaşmış yüzünde
bir şey bekler
keskin mazot kokulu
yağlı tulumlar

VII

Hani nerede burjuvazinin savları
"adalet, özgürlük, eşitlik, kadeşlik"
Boyunları vuruluyor
keskin adalet kılıcıyla
baklava tepsisi yürüten
üç çelimsiz çocuğun
yağma yapmaktan
yaşasın adalet
Beş trilyonu yürüten
bir borsa spekülatörü
tıkıştırıyor bavulları
emekli istihbaratçıdan
kırmızı pasaportları
yaşasın özgürlük
İşçilerin ömrü
kısalıyor açlıktan
burjuvaların da öyle
aşırı şişmanlamaktan
toprak insanları eşitler
yaşasın eşitlik
Selde çöken evler
depremde yıkılan yaşamlar
kimi çamurda uyur
kedi köpekle
kimi jakuzili rezidansta
yaşasın kardeşlik

VIII

doktorcuğum
ilacını buldunuz mu
evrensel yosmalığın
güneşin yaraları
nasıl sarılır
zifiri karanlığı yırtarak
insana yakışan
temiz bir yaşam
nasıl fışkırır
bir bataklıktan

IX

hey, küçük yosma
arena değildir dünya
sevmek öğrenilebilir
yaşam bir fırtınadır
hem de tatlı bir esinti
gündoğumundan günbatımına
Aşk da, yaşam da
rüzgar gibi geçer
güneş eken
güneş biçer

İÇİNDEKİLER

Beşinci Deniz, 5
Aslolan, 6
Beşinci Deniz, 11
Beyrutlu Bir Delikanlının 2006 Temmuz Soruları, 11
Dilim, 24
Duvar, 26
Dünyada Bir Hayalet Dolaşıyor, 28
Felluce, 31
İki 1Mayıs, 34
Irak Bir Yer, 38
Karanlık, 44
Kim, 45
Mayıs Soruları, 46
Mum, 47
Nato Zirvesi, 48
Önder, 51
I.Pencere, 53
II. Pencere,55
III.Pencereler, 56
Sen Ne Yapardın, 57
Sis Dağılır, 60
Sis Sürüyor, 63
Yaşam Öğretiyor, 66
Yosma, 69
İçindekiler, 78

GERÇEK SANAT YAYINLARI'NIN

ŞİİR DİZİSİNDE

Hasan İzzettin Dinamo / **Müştak Erenus** / Zihni T. Anadol / **Mehmed Kemal** / Nahit Ulvi Akgün / **Güngör Gençay** / Tamer Abuşoğlu / **Abdullah Rıza Ergüven** / Cafer yıldırım / **Kemal Bayram** / Tacim Çiçek / **Ruşen Hakkı** / Haydar Eroğlu / **İbrahim Eroğlu** / Kamil Aydemir / **Süleyman Şahin Tar** / İsmet Kemal Karadayı / Bedrettin Aykın / **Birdal Özuzan** / Yılmaz Yeşildağ / **Hasan Hüseyin Yalvaç / İbrahim Yıldız / Enver Atılgan** / Sennur Sezer / **Muazzez Menemencioğlu** / Şaban Akbaba / **İlhan Karaman** / Sıtkı Salih Gör / **Nursema Aksu** / Nezihi Gülcüoğlu / Fehmi Eruçar / **Hüseyin Dilmen** / Şemsettin Murat / **İdris Atmaca** / Hasan Akarsu / **Oya Uysal** / Metin İlkin / **Emine Erbaş** / Muzaffer Arabul / **Sabahattin Akman (Aden)** / Hüseyin Topçugil / **Adnan Durmaz** / Osman Bozkurt / **İclal Yapar** / Osman Baymak / **M. İrfan Benli** / Nejat Gacar / **Şener Aksu** / Müfit Gürgün / **Bülent Gürdal** / Ruhan Mavruk / **C. Hakkı** Zariç / Muammer Bilge / **Seyit Er** / Sadık Aytekin / **Karahan Yılmaz** / Güvenç Elman / **Melahat Babalık** / Nusret Karaca / **Mehmet Yılmaz Karaibrahimoğlu** / İsmail Delihasan / **Uğur Hacıbanefioğlu** / Aydın Hatipoğlu / **Bayram İnce** / Mehmet Sarı / **Sabahattin Yalkın** / Arzu K. Ayçiçek / **Nursen Karas** / Şener Özler / **Özer Dudu** / Ruhan Odabaşı/ **Mustafa Göksoy**/ Servet Çolak

ÖYKÜ-ROMAN DİZİSİNDE

Hasan İzzettin Dinamo / **Abdullah Rıza Ergüven** / Füruzan Toprak / **Murat Tuncel** / Ahmet Sefa / **Adem Eryürük** / İsmet Kemal Karadayı / **Ruşen Hakkı** / Şakir Bilgin / **Zeynep Aliye** / Zafer Karalar / **Güngör Gençay** / Balaban / **Fehmi Eruçar** / Gülseren Engin / **Yılmaz Elmas** / İsmet Kür / **İnci Aydın**

OYUN DİZİSİNDE

Şükran Kurdakul / **Refik Erduran** / Güngör Dilmen / **Orhan Asena** / Tuncer Cücenoğlu / **Haşmet Zeybek** / Mahmut Türkman / **Ümit Denizer** / Ferdi Merter / **Ülkü Ayvaz** / Cuma Boynukara / **Dinçer Sümer** / Bilgesu Erenus / **Yaşar Güner** / Murat Karasu / **Turgay Nar** / Cahit Atay / **Y. Kenan Işık** / Erman Canatan / **Erdoğan Akduman** / Taner Barlas / **Gülsüm Cengiz (Akyüz)**/ Adil Okay

Yeni doğan bebelerin hayata alışmaları gibi, ilk şiir kitapları da o atmosferde yerini bulma çabası içindedir. Bunun için de şiir toprağının sürekli bakımı gerekir. Önemli olan, ilk şiirlerin şairine yetmemesi.

Güngör GENÇAY

Bugün şiir aydınlattı karamsar haberler arasında günümü. Hem de yaşayan şiir...

Nusret KARACA

Servet Çolak'ın S_S adlı _iir kitabının ön ve arka kapakları
_SBN-978-975-360-
80 sayfa

ISBN 978-975-360-242-6